

Gedicht Epiloog GAZAmonologen
Tanja ter Brake, stadsdichter Amersfoort

Nacht

Het zal nacht zijn
iemand zal z'n hondje uitlaten
iemand zal laat terugkomen van uitgaan
iemand zal simpelweg niet kunnen slapen
zij zullen de eersten zijn die zich vergapen
aan de sterren

We zullen langzaam, met steeds meer mensen
uit onze huizen naar buiten
in onze pyjama's, op blote voeten
niet omdat we moeten
maar omdat we voelen, een diep weten
iets dat al zo lang vergeten

We zullen naar de hemel kijken
met open mond
naar elkaar kijken
niet kunnen geloven dat we het zien
dat we het eindelijk zien

Dat hoe je de sterren ook met elkaar verbindt,
dat alle vlaggen en grenzen zullen verdwijnen
hoe je de lijnen ook trekt
het zal verschijnen
in de sterren
zal het staan

Hoe we allemaal van hetzelfde gemaakt zijn
dat de sterrenstof niet daar begint en hier ophoudt
dat alles overloopt in elkaar
moleculen van menselijkheid, troost & hee nu zie ik het opeens!

Hoe hokjes met mensen en grenzen bedacht zijn, bedenksels zijn
ijdele pogingen iets te kaderen, iets te rasteren
iets te beperken, iets te beheersen
iets dat veel groter is dan Alles bij elkaar

Hoe we grond, kostuums en rollen verdeelden en
speelden dat we verschillen van elkaar

En lucht,
hoe we alles in onze handen, waar we ons aan vastklampten
langzaam loslaten
een geweer, een sigaret, ons verleden
onze toekomst, een vlag, een liter benzine

Naar een wereld met knuffelberen en
voetballen,
dromen met vleugels
waar niemand bang hoeft te zijn voor dingen die vliegen
omdat je erachter komt dat je al die tijd al vleugels had

Een wereld met wiskundedocenten
die nooit onder tafels hoeven
maar ons vertellen over oneindige asymptoten
niet te geloven
dat we het al die tijd net niet zagen

Dat hoe je de sterren ook met elkaar verbindt,
dat alle vlaggen alle grenzen zullen verdwijnen
hoe je de lijnen ook trekt
het zal verschijnen
in de sterren
zal het staan

Die nacht zal komen

Tot die nacht
zullen we onze vlaggen blijven hijsen, blijven krijzen
blijven schreeuwen over op wie je moet stemmen
zullen we een stem geven aan hen die een podium verdienen
om van het verleden te leren en
te blijven dromen over later
zullen we kostuums aan blijven trekken
want tot die nacht
is er
theater